

humor, encara amb censura

Cal que els pobles tinguin continència

Sembla que els de Mataró s'han empitjats una mica amb un conferenciant que l'altre dia va anar a visitar-los, i com sigui que a l'hora de predicar la veritat a la sala d'actes només hi havia el conserge del Casino i la seva família per tot auditori, l'home se les va emprendre contra els que no hi havia anat, i els va deixar com a nous. Els va deixar tan nous, de tantes coses que en dir-los, que si ho arriben a sentir de seguida hi ha cops; però, és clar, l'altre ja ho va fet una mica fort perquè no hi eren. Mal fet. Posat a escridassar, podia dir també el nom del poble al conserge i a la seva família, que al cap i a la fi, perquè l'orador no marxés tan desil·lusionat, haurien fet el sacrifici d'asseure's a escoltar-lo.

El cas ens ha recordat una arenga que una vegada, quan érem soldats, ens va fer l'assí difunt Nouvilas, en aquella data coronel del nostre regiment. Resultava que a Anual hi havia hagut la gran estocada. Que anaven embarcant roques i que semblava que d'un moment a l'altre ens hi haurien de facturar igualment. I aleshores, cada dia deixava de comparxer a la caserna un o altre. En tres dies varen desertar 127 soldats, si la memòria no ens falla. Aleshores, era al moti de la diada de la Mare de Déu d'Aiguall de l'any 21, el coronel Nouvilas va fer formar el batalló expedicionari, i quan ens va tenir a tots quadrats, quietets, tancais dins una Companyia, ens va insular de cap a peu i ens ho va dir tot. Naturalment, aquell vespre ja n'havien desertat uns quants més. De primer moment varem pensar que l'home no havia tingut gens de fàstic, que posat en el seu lloc, els que havia d'insultar eren els 127 que havien passat la frontera. Després, però, varem adonar-nos que Nouvilas tenia raó i que els que ens mereixíem realment que ens digués el nom del poble érem els que havíem quedat i que no varem parir fins aleshores a Mataró i alguns d'ells s'hi van quedar a tot.

Aquella conferència de Mataró tampoc no tenia cap raó d'insultar uns altres. La causa que ell anava a predicar podia ésser molt important — és troncava de parlar dels presos, si no anem equivocats —, però el conferenciant no pot exigir que tothom el vagi a escoltar com aquell qui va a escoltar un orador. I és que moltes vegades la gent que té a donar conferències adopta uns aires de perdonades enfront de l'auditori al qual parla, que ja pot estar contenta si no en surt amb una galleda d'aigua al damunt, que és el que realment mereixeria.

Es clar que d'aquí en tenen la culpa els pobles mateixos, i si no la massa d'aquests pobles en general, almenys els organitzadors de conferències. Comencem a dir: — Ara vindrà un orador de Barcelona. Ara vindran dos conferenciant de Barcelona —. I la gent es pensa que baixa el mateix Casteller en persona, il·luminat les intel·ligències rurals. De vegades us rebem amb antorxes a l'entrada de la sala, de vegades amb una banda de música. Us porten en palnes com si fossiu un enclot de Déu i aquell pobre necessitat de Déu aquell moment que precisament l'orador deixarà anar així que badi la boca. En resum, s'exageren les proporcions. S'infia massa l'orador, i aquest adopta de seguida uns aires de super-home que no hi ha pas ningú

PER LA COMMEMORACIÓ DE L'ONZE DE SETEMBRE D'ENGUANY

El criteri de les entitats de Catalunya

Amb lloable encert, i convocada per la Unió Catalanista, tingué lloc dimarts al vespre, a l'Ateneu d'Empordanès, una reunió de representants d'entitats i periòdics, per tal de canviar impressions sobre la commemoració de l'onze de setembre d'enguany.

Assistiren a l'acte un creixent nombre de representants, als quals dirigí la paraula — per a explicar l'objecte de la reunió — el senyor Vicens A. Ballester, com a president de la Unió Catalanista.

Es va acordar que la Unió Catalanista vagi a dir: «a corona al monument del Conseller, en representació de totes les entitats allí reunides i de totes les que vulguin adherir-s'hi». A aquest efecte, la Unió Catalanista s'adreça a les organitzacions cabdals, invitant-les acompanyar-la a l'esmentat acte. Amb el mateix fi, hom invitarà les esmentades entitats a contribuir al cost de la corona.

LA RAMBLA DE CATALUNYA, representada a la reunió pel company Salvador Abril, té la seva posició, contrària en principi a la commemoració tradicional de l'onze de setembre, els tristes resultats de la qual estan encara ben presents a la memòria de tots els catalans. El nostre company, però, volgué fer constar que, de no ésser compartit aquest criteri, els homes de LA RAMBLA demanaven un lloc d'ho-

capa de fer-hi la pols. I com que de vegades en lloc d'un orador el que arriba a un poble d'aquests és un arxenc-queixal amb tots els ets i uts, que només li manca, per acabar-ho de semblar, que porti el pesetero des de dalt del qual està acostumat a predicar a les multituds del Paral·lel, resulta que després passen les coses que passen.

Cal situar les coses en el seu punt just. Una conferència és un canvi d'impressions que l'orador ha de tenir amb l'auditori. Mai l'orador no ha de

tractar els que l'escolten com una mena de gripes — com s'esol dir —, encara que vagin vestits de la roba de treballar la terra. Ha de tractar-los com a homes iguals que ell, amb els quals va a tenir una conversa a propòsit d'idees.

Per això la tossuderia de molts presidents i secretaris de societats de fer pujar oradors de Barcelona i predicar, quan els socis de l'entitat estan més per la manilla i pel boll rodo que per sentir conferències és un disbaràs, perquè així dona lloc aleshores a aquells casos que tots sabem, que a l'hora de la conferència, en una sala amb dues-cents cadires, n'hi ha deu o dotze ocupades, i encara d'aquests deu o dotze ocupants de seguida n'hi ha quatre o cinc que es posen a dormir, i menys mal si no ronquen, i aleshores comencen a entrar i sortir gossos... i, vaja, tot plegat vol dir que aquella Societat en fer pujar un orador de Barcelona ha volgut estirar més el braç que la mànegua.

Doradors de Barcelona només se n'ha de fer pujar quan el públic, o un sector almenys d'aquest, té realment ganes d'escoltar. Si no hi ha ganes d'escoltar, tant se val fer pujar un diable de varietats. I, encara, cal saber també què es fa pujar de Barcelona... Perquè per fer pujar segons qui, tant se val fer pujar a l'esplanada el muni del poble, que al cap i a la fi està acostumat a parlar en públic, i que en cont quatre de fresques.

Altament sempre passaran coses com ara aquestes de Mataró, i després són tan disgustos. Cal que als pobles tinguin una mica de continència i adquiren conformar-se a dejunt d'oradors. En moltes ocasions hi sortiran evidències guanyant. El càstig pitor que podria imposar-se moltes vegades als conferenciant seria de prendre's laquigraficament la conferència i després repartir-la. Ara que, com que tot es fa a fi de bé, cal també no ésser massa exigent. Fet i fet, del que es tracta és d'atreure els esperits, i per atreure-los no cal pas que ressuscitin precisament Demòstenes. Però cal continència, si és que hom vol evitar-se disgustos com el que ara han passat a Mataró.

J. VENTALLÓ

nor entre els manifestants i estaven disposats a acceptar-ne totes les conseqüències.

Prevegué però, com diem, el criteri de reserva, al nostre veure encertadíssim en aquests moments per múltiples raons, algunes de les quals tractem d'explicar en el nostre editorial.

Estigues representats les següents entitats i periòdics: Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, "Catalunya", Associació l'onomista del Districte V, Patronat Pro Flora Silvestre, Casal Democràtic Nacionalista, "El Matí", Club Esportiu Catalunya, Lliga Regionalista de Gràcia, Ateneu Republicà Català, Lliga Regionalista Casal de la Barceloneta, "L'Esquella de la Torratxa", "La Campana de Gràcia", Ateneu Barceloneta, Joventut Catalana, Oriol Gracienc, Foment Autonomista Districte V, Patronat na Mossèn Cinto, Agrupació Vermella, Club Excursionista de Sans, Unió d'Esquerres Catalanes, Joventut Tradicionalista de Barcelona, Círcol Tradicionalista de Barcelona, Círcol Tradicionalista de Sant Andreu, Joventut Obrera Pàtria Nova, Acció Republicana de Catalunya, Palestra, Escola Choral Martinenca, Oriol de Sans, Joventut, "La Nau", "La Publicitat", "Diari de Mataró", Acció Catalana, Avenc Democràtic de Sant Andreu, "La Veu de Catalunya", Casal Lleidatà, Centre Català d'Esquerres, "L'Opinió" i LA RAMBLA DE CATALUNYA.

Per cert que hem de fer constar la nostra estranyesa pel fet que alguns estimoats col·legues no donessin el nostre nom en la ressenya de l'acte.

Per cert que hem de fer constar la nostra estranyesa pel fet que alguns estimoats col·legues no donessin el nostre nom en la ressenya de l'acte.

CARTA DE MADRID

CENS I CENSURA

El tèrbol estiueig — Les problemàtiques eleccions — Sobre el Codi governatiu

Encara que molts polítics segueixen a l'estiueig, és possible que l'apressin. San Sebastián no està per gaudir de "les imperioses vacances de l'estiu". I, a més, les problemàtiques eleccions concentren cada dia més a Madrid elements polítics de tota mena. Els cacs volen organitzar-se, baldament no estiguin segurs que els seus treballs puguin tenir, en la pràctica, grans garanties d'èxit. Les dretes veuen en el Cens un camp probable d'actuació; les esquerres, en canvi, no hi pensen massa. I així, com en altres circumstàncies hauria estat suicida, avui representa un cert sentit del que pot ésser l'esdevenidor. Dic que encara que molts polítics continuen estiuejant, l'ambient polític està animat. Encara no van a l'Ateneu els homes que han de donar-li vivacitat i energia; però, ja existeixen les primeres escaramusses polítiques a la "cacharrería". I ja circulen els manifestos i les fulles, profusament. L'actualitat és ara la carrera triomfal per Galícia dels líders de la U. M. "Una carrera d'obstacles", com l'ha batejada algun periòdic. Els assistents de la dictadura, pel que sembla, es disposen a continuar la seva campanya, a despit de la repulsa pública que troben a tot arreu. Però ells són obstinats com ho foren en el poder. Si hi hagué una

autoritat dictatorial que en un famós procés designava els republicans conseqüents amb la frase de "republicans empedreïts", caldrà dir ara que ens trobem davant de "pupins empedreïts". Sembla que es proposen no res menys que celebrar un acte a Madrid; però, ja prenen les seves mesures davant la possibilitat que la gent reaccionï en contra d'ells. De totes maneres no s'atreveixen a celebrar aquest acte en plena tardor, quan Madrid estigui ple d'estudiants, i l'anuncien per l'actual mes de setembre. Però, hi ha molts estudiants que davant l'anunci del miting monàrquic disposen ja els seus equipatges per arribar a temps.

Un altre tema que preocupa els homes polítics és el de l'excament de la censura governativa que, segons el general Berenguer, serà un fet molt aviat. A mi em sembla que els periòdics i els periodistes són massa optimistes en aquesta qüestió de la censura. Perquè encara que el president del Consell hagi dit que no hi haurà "substitució", el cert és que el "substitució" existeix: és el Codi de la dictadura. Si el Codi de la dictadura s'aplica per a fins de publicitat, no solament desapareixeran articles com ara sinó que desapareixeran periòdics. Un exemple del que significa, el pot exhibir el queu això escriu. La revista "Nueva

España" ha fet una campanya de crítica del Patronat de Turisme, entitat creada per la dictadura i en la qual els errors i les anomalies han estat veritablement monstruosos. Doncs bé: el fiscal s'ha querellat contra Antoni Espina i contra mi, com a directores de "Nueva España", per injúries al Patronat de Turisme. El nou codi crea el delictu genèric d'injúries a una entitat oficial, com mai es tractés del rei o de les institucions. El Patronat de Turisme té d'"oficial" el menys possible. Unicament ostenta tal caràcter per a afavorir els plans del dictador. De maneja que el Codi dictatorial limita de tal forma la llibertat crítica que serà molt difícil exercir-la sobre res que tingui relacions més o menys llunyanes amb el Poder públic. Això s'explica perfectament si es té present que Primo de Rivera i Gato Ponte feren el Codi a servei del seu sistema per a defensar-se amb ell de tot control i de tota fiscalització.

L'esdevenidor ha de dir-nos com tot això ha de desembocar en una legalitat que no sigui la fictícia legalitat que desitgen els vells polítics espanyols, els quals presenten davant les circumstàncies un gest que està més prop del terror que de la confiança.

JOSE DIAZ FERNANDEZ
Madrid.

El feixisme en acció

Quatre vides més sacrificades al feixisme: la matinata del dissabte foren fusellats a Trieste els antifeixistes eslovens Marassik, Milos, Bido-vetz i Valencie, acusats de treballar, a instigació d'elements de lugoslàvia, contra el règim de Mussolini

Les enquestes de LA RAMBLA

Quin és el vostre pensament davant les eleccions que anuncia el Govern Berenguer?

Es molt probable que abans de les eleccions l'actual Govern Berenguer sofrixi una modificació fonamental. Un blot de totes les forces conservadores — Lliga, partit conservador, militarista, etc. —, abans d'anar a una consulta electoral, sembla imminent. I no perquè la reacció tingui por de sofrir una desfeta a les urnes, sinó perquè les eleccions pressuposen un restabliment de llibertats que han estat arrabassades als treballadors. Aquesta perspectiva omple de terror pànic la burgesia en general. Com?, es pregunta. Hi haurà llibertat de Premsa, de reunió, de paraula, d'associació? Una idea tal fa tremolar tots els que han distingut la dictadura i els que la creuen.

La dictadura vinguda a Espanya, a donar un estat de dret al que de fet existia d'ençà 1927-1929; l'anul·lació de la carta constitucional. Primo de Rivera no inventà res. Realitzà el que la gran burgesia desitjava. La Constitució s'havia convertit en un obstacle formidable per a les classes dominants. Suprimir-la d'una vegada era per a ells una necessitat vital.

Ara cal retrocedir, cal tornar al règim constitucional contra la voluntat pàlida de la burgesia. El restabliment de les garanties constitucionals ve a ésser com una penitència que cal complir, i fan esforços per retardar l'hora.

La tornada a la Constitució, en realitat, la imposa la pressió infatigable de la història, però no ho desitgen ni la burgesia ni els socialistes ni els sindicalistes. Tots estan espantats davant de la immensa responsabilitat que caurà al seu damunt.

Berenguer dona llargues perquè

tal és l'ambient general d'Espanya. Perquè, republicans, catalanistes, socialistes col·laboren amb Berenguer en els Ajuntaments i Diputacions?

Perquè no exigeixen la tornada a la Constitució, negant-se d'altra manera a contribuir sostenint la in-

monàrquica, i monàrquica vol dir reaccionaris, dictatorials. El sistema electoral vell és basa encara en el que els anglesos anomenaven abans de la reforma de 1832, "burga podrits i burga de butxaca". Imaginar, com fan alguns, que unes eleccions "sinceres" podrien donar una majoria partidària de canviar les coses és infantil. Les revolucions no es fan en els Parlaments, sinó a despit i contra dels Parlaments.

Quan les Corts funcionin, més interessant que el que es digui a la "botiga de xarlatans" — així és com Cronwell anomenava el Parlament — serà un galimaties. Tanmateix, un taluny, de Bilbao, d'Astúries, i els camperols d'Andalusia i de Castella.

Les Corts no resoldran res. Allò serà un galimaties. Tanmateix, un grapat de diputats — brers i catalanistes intransigents constituirien un factor formidable de desordre salvador.

Cal anar al Parlament a demostrar el fracàs del parlamentarisme, a acabar amb el cretinisme parlamentari. Quines confiança poden posar-se en aquesta forma pseudo-democràtica, quan a la república francesa Tardieu, i a l'alemanya Hindenburg, donen una guita al Parlament i governen per decret? És que act el Congrés tindrà, després del que ha passat d'ençà de 1923, un valor específic superior al que té a França i a Alemanya?

Les Corts que s'eleixin no duran el termini reglamentari. Poden ésser dissoltes per un altre cop d'Estat o per un intent constituent realitzat per a impedir la Revolució. La crisi econòmica i l'acció del moviment obrer i del catalanisme radical determinaran el ritme i el desca-

Quadro de festa major

Poques ciutats com Manresa constitueixen aquest punt just de transició entre la indústria i la pagesia, el poble i la ciutat. Aquesta situació privilegiada d'una varietat poc freqüent. En dies de festa major l'espectacle és exemplar, es pista dels seus colors més vius, i tota la contrasta es retallen amb una llum més carregada. De la darrera festa major de Manresa, celebrada l'altre diumenge, en recordem, sobretot, les notes de pagés arrossegant les cues de llurs vestits sobre l'asfalt del Passeig i els avions d'En Canudes posant uns arreboscats molt del dia sobre el cel ancestral de festa major.

El quadro d'aquestes diades ja no es compon, com abans, a base d'un fons ocre d'oficis solenns, d'olor de cera de processons i de fendonistes sensacionals; del vermell i el gros dels envellats inflats com a naus a punt de partir; de la pols i el pessigolleig de les gaspes — gust de cordill —; dels teatres plens de sarsuela i de forasteres; dels trens carregats i uns automòbils de pel·lícula de riure traiguin propietat rural amb idees modernes; de balls distingits amb olor de nafillina i la imatge sinistra d'uns colls d'olives indomables; de notes bellíssimes arreboscades de la molta d'una atmòsfera provincial.

Els elements del quadro, avui dia, són més simples, més estilitats. Hi ha una olor abundant de benzina, de cadència del futbol, de consagració de l'Esportista. I després de tot, els avions d'En Canudes que llancen la perspectiva d'una futura festa major amb ofícies del turisme. Hom pot preveure, a no trigar, el triomf del wiskey sobre el company i una lamentable retirada del pollastre rostit.

Les entitats catalanes segueixen cursant nombrosos telegrams al Govern per tal que sigui donada una solució de justícia al cas del "Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria".

Per manca d'espai desistim de publicar el text d'aquests telegrams.

A l'Ateneu Polytechnicum ha quedat oberta la inscripció per a poder assistir als cursos de Filosofia, Història Universal, Economia Política, Gramàtica Catalana, Història de la Literatura Catalana i Francesa, primer i segon curs, que explicaran respectivament els professors senyors Joaquim Xirau, Pere Comes, Carles Pi i Sunyer, Pompeu Fabra, Jordi Rubió i Alfons Maseras.

Aquests cursos començaran a primers d'octubre i acabaran a últims de maig.

Per als socis de l'Ateneu regiran condicions especials.

Per a més detalls i per a inscriure's, dirigiu-vos a la secretaria de l'Ateneu (Alt de Sant Pere, 2, pral), tots els dies feiners, de sis a nou del vespre.

Ha despertat gran expectació l'anunci de la publicació d'un número extraordinari d'"Imatges", dedicat a l'11 de setembre.

Segons les nostres referències, aquest número d'"Imatges" anirà amb la portada tirada a tres tintes, i a més dels reportatges de costum, durà una extensíssima informació gràfico-documental, d'aquesta diada.

La direcció d'"Imatges", a fi de facilitar a tothom l'adquisició d'aquest número extraordinari, ha cregut convenient no augmentar-lo de preu, és a dir que es vendrà, com de costum, a 40 cèntims.

Serà la mar de la festa major. De les ceves cendres en sortirà una festa major nova.

El contrabandista

Les autoritats americanes han processat un senyor bisbe que es dedicava al contraban d'alcohol. El senyor bisbe havia engiponat la il·lustríssima ferretina era una performance digna de la més alta política del seu rang. Tot consistia en fer veure que els vins dels quals ell patrocinava la recepció anaven destinats al sacrifici de la santa missa. Un dia, però, les autoritats del districte començaren a pensar que potser Sa Il·lustríssima deia o feia dir una quantitat de misses exagerada. I li varen notificar les seves sospites.

— Vostaltres — els va respondre — sou uns homes sense fe i no teniu cap idea de la set de religió que té el poble.

Aquesta allusió a la set no va deixar d'excitar les autoritats; però, de totes maneres, la cosa no va passar d'aquí. Un temps després, hom va descobrir que el senyor bisbe havia rebut un important carregament de wiskey.

— Sa Il·lustríssima — varen dir-li — no deu pretendre fer-nos creure que les pràctiques de la seva religió s'han modernitzat fins al punt de substituir el vi pel wiskey.

— Evidentment, evidentment... Tot sigui A. M. D. G.

En un altre procés, Es va saber que aquesta història havia estat per escena una època tan realista com la nostra. Una quantitat de gent, en un miracle de no res, hauria basat per convertir el wiskey en el que fou. El precedent hi és. No és pas que no existeixin miracles ben prestigiosos dintre el ràn dels queixos.

JOSEP MARIA PLANES

de Duanes, Consignataris, Armadors i Similars; Associació Independent de Dependents de Banca i Borsa, de Barcelona; Sindicat de Dependents de Sabadell; Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria de Sabadell; Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria de Lleida; Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria de Mataró i Comarca; Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria de Terrassa; Associació de Dependents del Comerç de Manresa i Comarca; Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria de Girona; Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria de Tarragona.

Per unanimitat es va prendre l'acord de continuar la campanya empresa amb tota la intensitat que calgui, fins aconseguir la noble finalitat que aquest Comitè persegueix: En conseqüència, s'acorda organitzar una conferència pública a càrrec del company Francisco Casals i Vidal, president que era del Centre quan el seu Consell directiu fou destituït per la dictadura. Aquesta conferència tindrà lloc diumenge vinent, dia 14 de setembre, a les onze del matí, al teatre del Bosc de Barcelona. El tema a debatdrà serà: "La dictadura i el Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria".

Es va decidir també donar les més expressives gràcies a totes les entitats i associacions que corresponen al prec formulat per aquest Comitè, han tramés telegrams al president del Consell de Ministres, i, per últim, pagar a aquelles entitats i corporacions que encara no han enviat cap comunicat o telegrama i estiguin conformes amb la finalitat d'aquesta campanya; vulguin, com més aviat millor, prendre un acord en aquest sentit i posar-lo a coneixement del senyor president del Consell de ministres, fent-ho després públic per mitjà de la premsa.

Avui, dilluns, a la tarda, el nostre company Sunyol hi assistirà a l'acte d'afirmació republicana celebrat al poble d'Odena, amb motiu de la celebració de l'aniversari del Centre Republicà d'aquella població.

Dissabte vinent, a la nit, En Sunyol donarà la seva anunciada conferència a Santa Coloma de Gramanet, amb el tema "Amb Catalunya i per Catalunya".

El matí del dia 14, diumenge, tindrà lloc al Palau de Belles Arts de la nostra ciutat el miting pro-presos polítics i socials que s'havia anunciat per a dies eners.

Parlaran, entre altres, els següents oradors: Botella, Víctor Colomer, Pestanya, Maurín, Helios Gómez, Aiguader, Sunyol, Company i altres representants de diferents nuclis de l'esquerra catalana.

Presidirà el Dr. Tusó.

La Comissió pro-presos i exiliats polític-socials de Reus té la satisfacció de fer públic que estan ja quasi ultimats els treballs que realitzava per a la celebració d'un miting. Aquest tindrà lloc (si no hi ha contratemps) dissabte vinent, dia 13, a les deu de la nit, a l'estatge d'estiu de la Casa del Poble. Entre altres oradors, hi prendran part els senyors Josep Jover Sarroca, Indalecio García, Pere Ocaña, Antoni Zaragoza, Jaume Simó, Víctor Colomer, Joaquim Maurín, Helios Gómez, Josep Andreu i Ramon Pallarès.

Esperem que a aquest acte no hi falti ningú que senti sentiments de llibertat i justícia.

MOTORISME

EL CORREDOR DE DIRT-TRACK VINYALS NO POT PRENDRE PART EN UN FESTIVAL A BENEFICI DELS XOFERS

Esperàvem rebre uns documents que hem de venir d'Anglaterra, per tal de comprar-los amb uns que tenim de l'empresa que amb "tanta cura" té cura de la pista de cendra de Montjuïc; però no ens és possible avui demostrar als nostres lectors els tractes especialíssims que es fan als corredors peninsulars: és gairebé segur que aviat podrem donar detalls molt interessants d'aquesta contractació.

Malgrat les reiterades preguntes a la Speed-Way Racing S. A., per tal que ens digui quins motus allega per no deixar córrer la Rudge a la pista de Montjuïc, no hem obtingut cap resposta. L'empresa accepta al corredor però no la màquina. Per què? Ens podem que deu ésser perquè el públic no es doni compte de la planxa que estan fent en privar de córrer una màquina que, segurament, posaria en ridícul les que ella representa i declarades obligatòries.

Hem vist Vinyals entrenar-se amb la Rudge en una pista de sorra; no serà exagerat si diem que ens ha deixat meravellats en veure el "patinatge" d'aquesta màquina. Però el "broad-side" d'aquesta moto no és ni pot ésser perillós com succeeix amb d'altres, per raons purament tècniques; el motor que porta la màquina de Vinyals, està calculat de manera que, en inclinar-se les rodes de la

moto en sentit contrari — que és quan s'estableix la patinada — dona a la màquina la força suficient per redreçar-se quan convé al pilot i mentre les rodes no estan en un mateix pla, el motor, amb la seva força d'impulsió, priva que caigui la moto i, per tant, queda assegurada la seva estabilitat.

D'aquesta manera és com voldríem veure el "broad-side", sense perill per al corredor i amb tots els avantatges emotius d'aquest nou esport, el qual estem segurs que conquerirà molts més adeptes si hom veles que al motorista li és difícil — per poca habilitat que tingui — prendre mal.

El dissabte passat es celebrava a la plaça de braus de Les Atrones, un festival a benefici de la Germania de Xofers i Vinyals, volent donar una prova d'afecte a la simpàtica entitat, per tal que els aficionats motoristes acudissin a engrossir la receptació i a la vesada perquè tothom qui volgués es pogués donar compte de les qualitats de la màquina que tanta desesperació ha portat a l'empresa del dirt-track, volia fer una demostració pràctica de què que la Rudge pot fer, però no li va ésser possible obtenir el degut permís de la Federació Motociclista, per raons que encara no hem pogut posar ben bé en clar; altrament, se li va dir que a la Federació no hi havia ningú, i per tant

el dependent que el va rebre no tenia — naturalment — facultats per donar-li permís; no obstant, tenia ordre de dir-li que si a la nit corria a Les Atrones seria desqualificat.

No sembla que en tot això es vegi una "mano oculta" a la qual interessa que no s'exhibeixi la moto de Vinyals?

Tampoc no hem sabut res més referent al repte que va llançar Vinyals al corredor madrileny Arce. Fins ara, només ens hem assabentat que "particularment", Arce va acceptar del corredor català el repte, però oficialment, no s'ha dit res; és una altra maniobra de l'empresa?

Restaurant Riera

Passeig de Gràcia, 100
COBERT RECLAM A CING
PESETES TOT COMPRES
Esplendïd servei a la carta.
Preus econòmics.

Esperem veure encara coses més interessants, puix sembla que hi ha el ferm propòsit que la Rudge pugui ésser admirada pel públic barceloní. Veuem qui serà el guanyador d'aquesta lluita que hauria d'ésser purament esportiva i se la converteix en comercial.

Agrairíem a l'empresa del dirt-track que ens exposés les seves raons; potser ens convencera i llavors seríem els primers a reconèixer que la seva tessitura en contestar era justificada.

A. FIGA

La prova de regularitat de Badalona

Ha estat disputada la primera manifestació esportiva del Moto Club Badalona, consistent en una prova de regularitat, la qual és veïc molt concorreguda.

La classificació ha estat establerta com segueix:

- 1.—A. Palau, 500 cc.
- 2.—J. Costa, 500 cc.
- 3.—Magrinyà, 500 cc.
- 4.—J. Prat, 350 cc.
- 5.—J. Ferrer, 350 cc.
- 6.—C. Soler, 500 cc.
- 7.—W. Kohler, 500 cc.
- 8.—J. Gine, 500 cc.
- 9.—P. Faura, 500 cc.
- 10.—R. Coma, 350 cc.
- 11.—S. Isern, 500 cc.
- 12.—E. Gravalosa, 500 cc.
- 13.—G. Malla, 500 cc.
- 14.—E. Ferreres, 1.000 cc.
- 15.—P. Cid, 500 cc.
- 16.—J. Deulofeu, 350 cc.
- 17.—J. Pelt, 700 cc.
- 18.—J. Deulofeu, 350 cc.
- 19.—J. Vagi, 350 cc.
- 20.—J. Codina, 500 cc.
- 21.—Sánchez, 500 cc.
- 22.—R. Canudas, 500 cc.
- 23.—N. Utrilles, 550 cc.
- 24.—Lagunes, 250 cc.

El corredor J. Costa va tenir una punxada de pneumàtic a Montgat i es veié obligat a abandonar la carrera.

NEUMATICS
Service Station
Josep Manzaneres
ARAGO, 270 - 272
I PASSEIG DE GRÀCIA, 46
Teléfono 11550

Una nota del R. A. C. de Catalunya sobre l'ampliació de la zona de cobrament de l'arbitri de gasolina

Ha estat cursat el següent telegrama:

Egmond. Sr. ministro Hacienda. — Madrid. — Real Automóvil Club Catalana, suplico y espero no será concedida petición Ayuntamiento Barcelona pidiendo ampliación zona cobro arbitrio gasolina a pueblos vecinos, por ser contrario disposiciones reiteradamente recordadas del Real Decreto implantando Patente Nacional Circulación que prohíben a Ayuntamiento y Diputación crear toda clase impuestos sobre pertenencia y utilización automóviles. Saluda atentamente. El vicepresidente primero, José Solá Sert.

Rècords mundials de tentats per "Hispano-Suiza"

Després de la memorable travessia de Costes i Le Brix en el seu viatge al voltant del món; després que Jiménez i Iglesias efectuaren el seu magnífic vol de 6.550 quilòmetres de Sevilla a Bahía l'Atlàntic Sud ha estat novament vençut aquesta vegada per Mermoz, gràcies al motor "Hispano-Suiza".

Ningú no ignora tampoc que l'única travessia dels Estats Units a França, realitzada amb èxit per aviadors francesos, fou feta per Assolant, Lefèvre i Loti, en un Bernard, motor "Hispano-Suiza" 600 CV.

I, finalment, la travessia de l'Atlàntic Nord en vol directe de París a Nova York, pels aviadors Costes i Bellonte, amb el seu avió "Breguet" i motor "Hispano-Suiza" 650 CV.

França deu al motor "Hispano-Suiza" el primer lloc que ocupa en els triomfs d'aviació internacional.

A Espanya, els tres rècords nacionals, únics oficialment homologats, s'han aconseguit amb motor "Hispano-Suiza": el d'altitud, pel comandant Spéncer sobre Nieuport 42, i els de duració i distància pels capitans Jiménez i Iglesias sobre biplàn Breguet-C. A. S. A. "Gran raid", en el seu vol transatlàntic.

Quan escrivim aquestes ratlles, dels 87 rècords del món, 21 són detentats pels motors "Hispano-Suiza". Aquest fet és únic en l'aviació mundial i de-

mostra palesament la indiscutible superioritat d'aquests motors.

Els intel·ligents en aeronàutica no poden deixar de comprendre el que significa, per a un motor, aquesta sèrie no interrompuda d'èxits. Pensaran, no hi ha dubte, Hupé un sense dubte, que un triomf tan gran constitueix la prova més evident de fins a quin punt s'ha arribat en l'estudi i construcció d'un material tan perfecte.

Ens pla d'assenyalar que la majoria de les potències mundials que posseeixen una aviació de certa importància, s'equiper amb motors "Hispano-Suiza". Igual que Espanya i França, Bèlgica, Suïssa, Iugoslàvia, Romania, Txecoslovàquia, Rússia, Holanda, Noruega, Turquia, Siam, Japó, Xina, Canadà, Brasil, Venezuela i la República Argentina utilitzen importants sèries de motors "Hispano-Suiza".

La gama de motors "Hispano-Suiza" té tal importància, que pot cobrir totes les necessitats d'una aviació nacional, siguin els que es vulguin els tipus d'avions utilitzats: avió escola, avió de descoberta o reconeixement, de bombardeig, de càrrega o de transport.

Els que es confien als motors "Hispano-Suiza" obtindran els mateixos resultats que han obtingut grans asos de l'aviació en la conquesta dels rècords del món.

Escola d'Aviació Barcelona

UN ALTRE PILOT AVIADOR

Dilluns darrer al matí passà les proves d'examen per obtenir el títol de pilot aviadador el senyor Manuel Martínez García, el qual, davant els comissaris de l'Aeronàutica Naval, els pilots senyors Felip García Charlo i Joan Díaz Domínguez, realitzà amb èxit absolut les proves d'altitud i els vuits reglamentaris. Fou felicitat per tots.

El senyor Martínez García, que ha cursat els seus estudis de pilot sense abandonar els d'enginyer, ha estat un alumne que ha sabut fer honor als seus professors senyors Canudas, Xuclic i Carreres, de l'Escola d'Aviació Barcelona.

Aquesta escola d'aviació en tres mesos ha donat a l'aviació espanyola sis pilots nous: Lluís Aguilera, Albert Llob, Francesc Magret, Ricard Mar-

CAMIONS AUTOMOBILS
C.M.C. CAMIONES CENTRAL MOTORS
Concessionari per a les províncies de Barcelona i de Girona
JOAN FLOTATS
Tamarit, 95 i 97 - Tel. 31506
BARCELONA

PER FI, TAMBE L'ATLANTIC NORD HA ESTAT VENÇUT D'EST A OEST

Costes i Bellonte

en el seu avió "Interrégant", equipat amb un

MOTOR HISPANO-SUIZA

650 CV.

han aconseguit l'enllaç sense escala

París - Nova York

Primer vol directe d'Est a Oest sobre l'Atlàntic septentrional

Retorneguren 6.200 kms.

en 37 h. 18 m.

NOVA PROESA

A AFEGIR A LES MOLTES REALITZADES AMB AQUEST MOTOR INCOMPARABLE

El general Berenguer afirma que hi ha llibertat per a la celebració d'actes.

Però el general Despujol opina el contrari

Costes i Bellonte seran rebuts a la Casa Blanca

Nova York, 5. — Els aviadors Costes i Bellonte aniran avui a Washington, on seran rebuts oficialment a la Casa Blanca pel president de la República. Arribant aquest motu hom tracta de donar a la recepció oficial un caràcter de gran festa franco-americana.

Nou rècord

Le Bourget, 5. — L'aviador Landi ha batut el rècord de distància i circuit tancat per a avions lleugers. Ha recorregut 2.730 quilòmetres.

Restaurant Catalunya

Plaça Catalunya, 4-Barcelona
Recomana a la seva distingida clientela i al públic en general, la insuperable
SOPA DELS PESCADORS — Plat creatiu de la casa

Per aprimar-se!

utilitzi la nostra ciutat Syrene en cautiu "Puc Parà", impregnada de substàncies radioactives, que fan fondejar ràpidament les grans subcutànies sense medicament ni cap mena de règim. Procediment extern, no ocasiona cap molestia, ja que acciona durant el dormir. Demaneu fascicle gràfic incloent hi un segell de Correus d'33 a INS TITUT ORTOPEDIC SABATE I ALEMANY, Canuda, 7, Barcelona

No obstant la forta alça que acaba de sofrir l'Aranzel damunt el Cotó als EE. UU., la

FABRICA INDIA

seguirà important i usant exclusivament cotó egipci per a la construcció de les cordes de tots els seus tamanyes de cobertes, i seguirà fabricant el pneumàtic

SUPERIOR AL MILLOR

La combinació ideal de la fabricació de pneumàtics segueix essent el cotó egipci i el **Pure Amber Friction** característica del

INDIA

i la mera aplicació de nous Aranzels als EE. UU., no és factor suficient per a alterar tals drets de progrés a a indústria

Representant General per a Espanya

A-CAR

P. de Gràcia, 99 - Rosselló, 234 - Telef. 73992 - Barcelona

Carrera en costa del "Cristo" Bilbao

1er ABSOLUT
F. ARANDA
amb

RUDGE
1er - Categoria 250 c. c.

F. ARANDA
amb

ARIEL
Lubrificades amb **FABIOL**

La "RUDGE" porta en carreres el mateix motor que per Dirt-Track

J. SANCHEZ
CLARIS, 75

CINEMA

Ja hi tornem a ésser

Ja hi tornem ésser. Tan sols sembla que la temporada d'estiu comença que les empreses ja la donen per acabada i ens tornem a lligar a la sèria i a crear l'obligació d'anar al cinema per tal de poder veure totes aquestes filigranes de sonoris que ens han pronosticat.

Dissabte passat començà en dos dels nostres principals locals la temporada 1930-31, quan encara la calor ens fa desitjar més que la temperatura dels locals cinematogràfics l'aire de muntanya i la mar.

Això no vol pas dir que nosaltres sentim que la temporada comenci tan d'hora; ben al contrari. El delit de començar la lluita entre les productores, el públic i la nova modalitat, diu molt a favor de tots. I el més notable és que el públic està a hores d'ara vivament interessat en aquesta lluita i es promet exercir el càrrec de jutge amb tota equanimitat i amb la major perfecció possible.

O temporal! O mores! Els que creien en la perfecció única d'uns quants ídols, avui es disposen a enderrocar-los, si cal, del capítol on els havien posat.

Els millors locals cinematogràfics i fins alguns teatres de la nostra ciutat estan preparats per rebre les "grans" produccions sonores que les editors americans ens trameten. Però molts es pregunten: Tindran prou material per a sostenir tants locals? Quin contingent de pel·lícules necessitaran per satisfer la demanda que indubtablement el públic farà de films sonors?

Cal tenir en compte que la producció sonora ha educat una miqueta el temperament incansablement variable del públic. Totes les sonores que han valgut una miqueta han romàs temps en els programes. Cap producció muda no pot variar-se d'una estada tan llarga com "El desfilé del amor", que, malgrat les seves bellesses i meravelles tècniques, no és la perfecció desitjada i necessària del cinema parlant.

Per aquest motiu les editors creuen que compten amb prou material.

Variació completa de gustos, la paraula dominant el món,

l'acció i l'expressió col·locades a segon pla i en condicions de perdre més que de guanyar en la lluita.

Els americans s'han fatigat ja de la seva forma trepidant de reeixir; fins avui el món era dels atrevits, d'ací endavant el món i l'amor serà dels persuasius, dels eloqüents.

Mudisme, sonorisme, encara; malgrat que la història sembla decantar-se decididament vers la paraula, la lluita està en pen. El cinema mut té un paladi incontestablement formidable, Chaplin.

Malgrat això, Chaplin ha compost bells números musicals per poder sincronitzar "Les llums de la ciutat", la seva darrera magna producció.

Una quantitat remarcable de material sonor està preparat per envair els locals destinats al cinema i lliurar-se sense reserves al públic. Tot hom ha posat l'ànima en aquestes produccions sonores, que costen tants sacrificis com dolors, i és de desitjar que el públic tingui motius justificats per correspondre a l'esforç que tot això representa per a l'art cinematogràfic, que, mur o sonor, serà incontestablement el que acabarà dominant el món, si s'allunya de les normes teatrals que dissortadament fins avui l'han dominat.

P. VENTURA I VIRGILI

CINEMA PARIS
Nit, a les 10.
Informació astres de cinema a Espanya i "El xit d'Emil Jennings en LOS PECADOS DE LOS PADRES" Tarda i nit, a més, EL COMPARTIR per BUSTER KEATON (sonors).

COLISEUM
Nit, a les deu.
darrer dia d'aquest programa: Varietats sonores Paramount (Orquestra Sonora)
LA BARCA DE NOU
Dibutxos sonors "Paramount" Un esbós dialogat en espanyol per MAURICE CHEVALIER
EL DESFILE DEL AMOR
Opereta cinematogràfica Paramount, per MAURICE CHEVALIER JEAN NETTE MAC DONALD

AVUI
Irremisiblement
DARRER DIA

El desfilé del amor al COLISEUM

Aprofitat aquesta darrera oportunitat de veure el millor film de l'any.
ES UN FILM PARAMOUNT.

Ha constituït un gran èxit la presentació al

FEMINA

de LAWRENCE TIBBET

el millor bariton del món amb

LA CANCION DE LA ESTEPA

Opereta Cinematogràfica en colors naturals

Stan Laurel - Oliver Hardy
basada en l'opereta de Franz Lehar

Metro - GOLDWYN - Mayer

CAPITOL

Cinema sonor (Sistema Western Electric)

EL PRECIO DE UN BESO

pel·lícula totalment parlada i cantada en espanyol

pe

José Mojca i Mena Maris
ANTONIO MORENO

i TOM PATRICO! A

Oro de ley FOX de la pantalla

crítica breu de pel·lícules

Editora Metro Goldwyn Mayer presenta
"La cançó de l'Estepa"

Protagonistes: Catherine Dale Owen, Lawrence Tibbett, Stan Laurel i Oliver Hardy.
Argument: N'hi ha?
Autor de la música: Franz Lehar.

Director: Lionel Barrymore.
Comentari: Lionel Barrymore és tot un temperament d'ar-

Maricel-Park

GRAN PARC D'ATRACCIONS MONTJUIC

Muntanyes russes-Bug-Wiching-Waves
GRAN PISTA DE SKATING
MAGNIFIC RESTAURANT
THE DANCANT - DINERS AMERICANS
JAZZ ORQUESTRA
Tobogan - Casaca - Discos - Skooter

Dijous vinent, dia 11, a la nit:
Final del Campionat de Catalunya de Hockey sobre patins, entre S. O. CATALUNYA i SKATING CLUB. Partit de desempat

Milijans de comunicació:
AUTOS: Marqués del Duero, carrer de Metá, Carretera de Montjuic, recentment asfaltada.
PÚBLIC: Funicular de Montjuic (bil·liet combinat d'anada i tornada amb entrada al Parc. UNA PESSEYA). Estació intermèdia Funicular de Montjuic segons el Passeig, recentment inaugurat.

ENTRADA AL PARC:
CINQUANTA CENTIMS
ENTRADA LLIBRE AL RECINT DE L'EXPOSICIO

tista. Dirigir una producció sonora com és "La cançó de l'Estepa", i dirigir-la amb encert i donar-li un segell personalíssim, és suficient per acreditar-lo com a un temperament delicadament sensitiu.

Els recursos còmics d'aquesta opereta, el fons de la qual és altament dramàtic, per més que argumentalment no té cap ni peus, estan encertadament intercalats i tenen la interpretació més delicada que us podeu imaginar en Stan Laurel i Oliver Hardy.

Catherine Dale Owen és una gentilíssima noia, l'encís de la qual és penetrant, i que és una eloqüent rèplica a l'excel·lent treball de Lawrence Tibbett. La veu d'aquest home és senzillament prodigiosa, d'una sonoritat i limpidesa delicioses i d'una facilitat d'emissió que fa pensar que en lloc de treballar, aquell home frueix i s'expansiona cantant. Com a actor, Tibbett també ha reeixit. Sense tenir un rostre de perfecta i baronívola bellesa, Law és molt atractiu; però per damunt de totes les seves facultats està aquella veu prodigiosa. Si l'aspecte físic de Tibbett, encara que ben plantat, no és el d'un Valentino, té, en canvi, allò que se'n diu "una veu que enamora" i plau sentir-lo tant en les cançons d'amor com en les virtuosisme que captiva.

La música, molt agradable, amb alguns dels valors populars ja.
El conjunt molt bell, gràcies al recurs de tènecolor que dóna més valor a aquesta pel·lícula Metro, en la qual el triomfador gran cantant novaiorquí.

ARICIA BRUN

BOXA

Dimecres, al "Nuevo Mundo" Chiqui-Aranda, Cosin-Portell, en 4 rounds; en 6, Compte-Minguell. En to rounds per al

Campionat de Catalunya
VILANOVA - MOMPO
A. RUIZ - MICO
General, impostos compresos, a'50

SUBSCRIPCIO PRO - PRESOS

Suma anterior. 24.065 65

Josep Andreu Vidal	5'—
Josep Vila de Canet	1'—
Josep Guasch	5'—
Enric Mates	3'—
Ramon Gascon	4'—
Emili Armengol	2'—
Antoni Balde	4'—
Concepció Guerra	1'—
Un grup d'un magatzem de curtis	10'—
Penya Perera	18'—
Recapita del F. C. Agramunt, del dia del partit amb la Penya Perera	122'—

Suma que segueix. 24.234 65

ARTICLES SANITARIS A PREUS REDUÏTS

S.A. CONSTRUCCIONES PRECKLER
Ronda Universitat, 14 BARCELONA

SARDANYOLA

Vetllada teatral humorística

Amba motiu de la Festa Major, i organitzat per gran nombre d'estiuejants, tingué lloc ahir a la nit la festa humorística que, dirigida pel més gran dels nostres traficants de l'humor l'incommensurable Valentí Castany, fou un èxit d'ironia i divertiment.

El teatre presentà un aspecte força reeixit. Un estol de xamones damisehes i dames l'emplenava.

Es posà en escena, amb gran luxe de detalls humorístics, la revista "Xofer a Cordelles", amb números de ball, i segons ells amb la cooperació de tots els animals domesticats de la població.

El teatre, muntat a les pistes de tennis del Cordelles Club, estava admirablement organitzat, i la festa, en conjunt, fou un èxit de divertiment i bon gust.

Els "ballets" de "girls" i "boys", alguns quadros d'una gràcia poc corrent i la fantasia que l'art d'En Castany posà en tota la direcció de la festa, deixaren en nosaltres un agradable record d'aquesta vetllada passada a Sardanyola.

T. S. F.

Els paràsits, enemcs del ràdio-oient

I El problema dels "paràsits", al qual, al nostre país, no s'ha donat encara la importància que en realitat mereix, ve preocupant justament als ràdio-clubs i les autoritats de totes les nacions, i les unes igualment que les altres han emprat saludables campanyes per tal d'obtenir l'licència protectora per als ràdio-oients, que ja regeixen en algun país, o, almenys, sentències judicials que en casos de tenacitat obliguin els propietaris de màquines i aparells capaçs de produir perturbacions tan desagradables, a dotar-los de mecanismes que impedeixin la seva producció.

A la nostra terra, malgrat els sis anys llargs durant els quals s'ha generalitzat l'afició a escoltar les emissions radiofòniques, cada ràdio-oient suporta ple de paciència la molèstia dels paràsits, sense rebel·lar-se contra d'ells: es dona per vençut sense intentar la lluita, com si no existissin mitjans hàbils per a posar l'enemic en condicions d'insensibilitat.

En aquests dies, en què ha estat declarat desert el concurs de radiodifusió del qual havia de sortir la xarxa d'emissores que els ràdio-oients somien des de fa molt de temps i sembla que anem a la llibertat d'emissió; en aquesta època en què el desig de tenir aparells capaçs de rebre les emissions més llunyanes obliga a què aquells siguin molt sensibles, convé que els ràdio-oients reaccionin contra el seu enemic natural i comencin la campanya que ha de menar a què la recepció d'emissions pròximes i llunyanes sigui un agradable entreteniment i no una penosa lluita contra els paràsits que cobreixen, de vegades, les ondes buscades.

De dues menes molt diferents són, quant al seu origen, els paràsits que recullen els aparells receptors: els que obcequen a causes naturals i aquells en la producció dels quals intervé, directament o indirecta, la mà de l'home.

Els primers s'engendren en la mateixa atmosfera terrestre i són potser els que a jors molèsties ocasionen. Com que cauen dins el camp d'acció dels meteoròlegs, aquests s'han unit als físics per tal de realitzar l'estudi d'aquestes perturbacions i contribuir a posar-hi remei, cosa difícil, com són difícils tots els aspectes de la lluita de l'home contra les forces inescotables de la Natura.

Els meteoròlegs han observat la coincidència que hi ha entre la pro-

ducció abundant de paràsits i l'existència del que en termes meteorològics s'anomena "superfícies de discontinuïtat", que són les que separen les masses d'aire fred d'unes altres enormes masses d'aire calent.

Alguns meteoròlegs nordamericans, estudiant els paràsits atmosfèrics per mitjà del radiogoniòmetre i d'aparells inscriptors, han arribat a concloure que es produeixen a la regió central dels ciclons durant llur impetuosa marxa. I, immediatament, han intentat aplicar les seves conseqüències a la navegació, en el cas que el vaixell caigui en l'àrea d'un cicló; de l'observació dels paràsits han deduït les maniobres necessàries perquè el vaixell no entra a la zona perillosa i es mantingui en el semi-cercle manejable.

No hi ha dubte que la sensible antena recull no solament el xoc d'una guspira elèctrica que neix a milions de quilòmetres, sinó també les vibracions elèctriques que podem anomenar naturals o corrents. Així, els dies que l'estat elèctric del nostre embolcall gasós és intens, el ràdio-oient rep en els seus aparells receptors innumbrables xocs, paràsits que arriben a cobrir gairebé completament les emissions llunyanes, tant o més com major sigui la sensibilitat del receptor.

La majoria dels paràsits naturals són manifestacions evidents de tempestats elèctriques i de les depressions atmosfèriques pròximes o llunyanes, fins al punt que repetides vegades s'han pensat d'utilitzar aquestes perturbacions per predir aquells transorns de l'atmosfera, encara que fins ara no ha estat possible arribar a la desitjada predicció.

Les observacions efectuades durant els darrers eclipsis totals de sol han provat que entre les variacions dels paràsits atmosfèrics, les d'intensitat de les "senyals ràdio" i el misteriós fenomen de l'eco radiofònic hi ha simultaneïtat, i això fa pensar que tots aquests fenòmens obcequen a l'acció solar, la qual, com és sabut, abarca la majoria dels fenòmens naturals.

La lluita contra els atmosfèrics queda limitada, pe ara, a l'ús, se so grans resultats, de circuits especials i filtres. Per isolar definitivament aquestes perturbacions molestoses caldrà esperar que l'insistent treball del físic astrònom faci caure els vels que amaguen encara el misteri del sol.

Deixem per a un altre dia el parlar dels paràsits produïts per causes artificials.

ENRIC GASTARDI

Maison Dorée

Café - Brasserie - Restaurant - Saló de Te
PLAÇA DE CATALUNYA, NUMERO 7

AUTOMOBILISTA

Ja s'han apujat els preus dels neumàtics. Consulteu preus a

J. López Llausàs

abans de comprar els vostres NEUMÀTICS?
BALMES, número 126 Telèfon número 74755

Demà passat, dimecres, no deixeu d'adquirir el NUMERO EXTRAORDINARI

d'IMATGES

dedicat a L'ONZE DE SETEMBRE

Portada a tres tintes. - Informació gràfica documental d'aquesta diada. - Reportatges interessants, etcètera, etcètera

Preu corrent de 0'40 pessetes

POWER RADIO-LOT

significa SONORITAT, MODULACIO, POTENCIA, SELECTIVITAT, ABAST, ELEGANCIA, MODERNITAT I ECONOMIA
Aparell **POWER - RADIO - LOT** de 5 lampàres, directe al corrent P.TES. 665

Es el punt final de la ràdio-producció

Ocasíó única

A fi de donar entrada als nous models **POWER** oferim, sols per pocs dies, una LIQUIDACIO VERITAT dels altres models en existència.

RECEPTOR DUES LAMPARES, GRAN ABAST	30 PESSETES
RECEPTOR DUES LAMPARES, MAGNIFIC RENDIMENT	30 "
RECEPTOR TRES LAMPARES, DIRECTE AL CORRENT	150 "
SUPERHETERODI DE VUIT LAMPARES	250 "
AMPLIFICADOR TRES VALVULES	30 "
AMPLIFICADOR AMB ALTAVEU	40 "
ALTAVEU MOLT POTENT	35 "

RADIO-LOT

PASSEIG DE SANT JOAN, 17 - BARCELONA. - TELEFON NUM. 51366

